

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitlér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Magyarok vagyunk.

(E. D.) Vegyünk erőt hazafiúi mély fájdalunkon és hagyjuk érvényre jutni azt a józan faj-fenntartó okosságot, amelyről híresek vagyunk. Igen nagyon megbántottak bennünket és a pofon után amit kaptunk, ismét felemelkedett a legfelsőbb kéz, hogy simogasson, de ez a simogatás oly érdes volt és oly hideg, hogy bánatunkat és megaláztatásunkat csak fokozott mértékben éreztük.

De türelem!

Jobban mint valaha, van szükség arra, hogy türelmesek legyünk és higgyünk és bizzunk Magyarországot csillagában, melyet a százados viharokon keresztül annyiszor takart el a felhő, ha nem magától, akkor vihar jött, amely elkergette, ismét kigyult a csillag, hogy utánna felkeljen a magyar szabadságnak századokon át leszállott napja.

Bizalom az ősi erényben!

Ez volt a jelszava a királynak, amikor alkotmányos trónusát elfoglalta.

És mi bizzunk is ami erényeinkben: hazánk, szabadságunk, nemzeti önállóságunk és nemzeti nyelvünk kimondhatatlan forró

szeretetében, melyért ömlött a magyar vérnek ki nem apadó patakja századokon át. Bizunk most is rendithetetlenül, hogy amíg Magyarország lesz ez az ország, addig az uralkodó faj akaratán kívül más akarat tartósan érvényesülni itt nem fog. Magyarország a magyaroké és az marad e világ végéig!

Türelem! Fékezzük magunkat.

A haza bölese a legutóbbi koronázás idején kiadott egy fájdalmas, magasztos jelszót:

Fátyolt a multra!

Ó, mint szakítja, marcangolja azt a fátyolt hetek óta egy idegen, ellenséges országból nekünk támadt vihar. Csak lobogj fátyol, csak szakadj: Csak semmisülj meg gonosz multaknak szemfedője, had lássunk tisztán!

De csak higgadság!

Egy olyan nagy, s erejének tudatában levő nemzet, mint a magyar, magának és a világnak is tartozik azzal, hogy nagy dolgait, nagy bajait komoly méltósággal intézze el.

Tartsunk össze magyarok!

Simuljanak el, legalább e komor napok tartamára a társadalmi és egyéb ellentétek; mert mindnyájunknak édes anyjáról,

a hazáról van szó, mely ápol s eltakar s ahol élni- és halni kell. Legyünk egyek, összeforrottak és széjjelválaszthatatlanok abban a tudatban és elhatározásban, hogy legváltásosabb pillanatokban a haza oltárára áldozzunk mindent.

Vezessen bennünket a böles belátás és ne adjunk semmit sem azokra, kik hamis, Magyarország dicső multjához nem méltó tanokat hirdetvén, port hintenek a szemünkbe és el akarnak bennünket téríteni a magyar nemzeti igazság útjáról.

Egy fikareznit se engedjünk azon követelésekből, melyekhez jogunk van. Lehet, hogy most nem időszerű élére állítani a helyzetet, de hogy el fog jönni az idő, midőn jogaink diadalmasan érvényre fognak jutni: ezt higgyük, mint azt, hogy Isten van az égben!

Ne adjunk szemünkben helyet a csüggedésnek és lemondásnak. A higgadsággal, türellemmel és józan okossággal karöltve járjon a biztos tudat, hogy a mi a mienk a történelem, a faj és a meggyőződés igazságánál fogva, azt még a pokol hatalma sem veheti el tőlünk.

Mert mi vagyunk az a nép,

T Á R C Z A.

A fehérlelkű asszony.

— Történet az életből. —

Irta: Gelsei Biró Vincze.

Nem sajtóhiba az ott fön a czimben, kedves olvasóm.

Nem fehérkeblű, nem fehérvállu, hanem fehérlelkű asszonyról lesz szó, aki megtudta őrizni lelke ártatlanságát, kedélye naivságát egy hosszú életen keresztül még akkor is, midőn már a haja is fehér volt. Az ura iskolatársam, jó barátom volt. És pedig nem a „jóbarát” mindennapi értelmében. Olyanok voltunk mi, min a testvérek. Egy helyen laktunk s étkeztünk. Mindennévé együtt jártunk. Ugy hívták őt, hogy Gáspár István. De közönségesen csak Pistának, vagy somogyiasan Csicsának hívtuk, mi, pajtásai.

Már diákkorunkban, midőn kezdett megakadni a szemünk egy-egy szép leá-

nyon, megfogadtuk Csicsával egymásnak, hogy ha megházasodunk, hát meghívjuk egymást kölesönösen a lakodalmunkra, vőfélyné vagy násznagynak.

No már amint az akkori állapotunk hozza majd magával. Aztán pedig — majd ha kell — komának is.

Nekem nem lett soha szükségem ilyesmire.

Egyszerűen aglegény maradtam.

Hanem a Pista, az megnősült, alighogy az iskoláit végezte.

Volt neki mire.

Vagyonos fiu volt. Egy pár ezer hold ismerte őt urának.

De biz én nem mehettem el a lakodalmára. Mást kellett helyettem hívnia vőfélyül. Mert hát én szegény voltam, mint a kálvinista templom egere. Irnok voltam egy szigorú alispán mellett, ki sehogysem eresztett el vetés idején lakodalmaskodni. Rá egy évre aztán hívott a Csicsa komának. Ekkor már ispán voltam.

El is mentem örömmel a „paszitára”.

Ekkor ismerkedtem meg a „fehérlelkű asszony”-nyal.

Ugy nézett ki egyéves asszony és anya létére, mint egy leány, mint egy gyermek.

A haja olyan volt, mint a szén. Szeme pedig kék, mint a nefejejts.

A szája még egy szopós babának is kicsiny lett volna.

Olyan volt mint egy angyal. Szinte attól félttem, hogy egyszer csak szárnya nő és elröpül.

Leányka volt az ujszülött.

Egy év múlva ismét paszitára hívott az én Csicsa komám.

Ismét egy leánykának lettem a keresztapja.

Ezután négy év telt el, Pista barátomra nézve négy boldogságteljes év.

Ekkor az irigy halál azt mondta:

— Elég már a földi menyországból! — s hideg csont kezével megmarkolta azt a boldogságtól túlaradt szívet.

Szegény barátom váratlanul, szív-szélhűdésben halt meg.

Ott voltam a temetésén. Özvegye úgy állt ott, könny nélkül, halványan, megtörve, mint a bánat angyala, mint egy vihártépett rézsa.

mely ezer esztendő előtt itt, az ellenséges népek árjának közepette hazát alapítottunk, azt nagygyá, szabaddá és magyarrá tettük. Mi vagyunk az a nép, melynek hivatása és küldetése van a népek sorsát intéző Ur jóvoltából.

Várjunk és alkossunk.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetése e hó elsejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Kérjük továbbá, hogy lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni kegyeskedjenek.

— **Szinészek Barcon.** Fehér Károly szintársulata megérkezett s e hó 4-én vasárnap, már az első előadást tartja szinpadunkon kitűnő új erővel. Bokor kedves mulattató darabja, a „Gyerekasszony“ lesz az első bemutató előadás, hétfőn Molnár kitűnő vig darabját, a „Doktor ur“-at adják. A többi soron levő darabjaik is, mit szinpadunkon adni fognak, mind a legnépszerűbb, legújabb darabok, mint például: Bob herceg, Kaszanova, Czigányélet, Falu rózsája, Drótos tót, Heidelbergi diákélet, Csokonay V. Mihály, Éjjeli menhely, Monna Vanna, Szobaleány, Lout, stb. Reméljük, hogy Fehér szintársulata megfogja nyerni ez alkalommal is közönségünk osztatlan tetszését s oly szívesen járnak előadásaira, mint legutóbbi ittlétük alkalmával.

— **A „Barcsi Iparosok Olvasóköre“** mult hó 30-án este 8 órakor választmányi gyűlést tartott, melyet Schleinig Károly a kör buzgó elnöke lelkes szavakkal nyitott meg, buzdítva a tagokat a kör életét élénkebbé tenni, minél tömegesebb, gyakoribb összejöveteleik által, tekintettel arra is, hogy most a körnek október elsejétől egész modern be-

rendezéssel kényelmesebb helyiségek állanak rendelkezésére. A gyűlés tárgyai voltak még az eltávozott jegyző helyett egy új jegyző választása és egy könyvtárnoki állás betöltése. Jegyzőnek egyhangulag Cserényi, könyvtárnoknak Danecz István lett megválasztva. Tárgyalva lett továbbá a kör által tartott szüreti mulatság, melynek összes bevétele 154 korona s a kiadása pedig 132 korona 22 fillér volt. Elhatározott még a gyűlés folyamán az új köri helyiségbe a szükséges butorok beszerzése, továbbá a kör ünneplés megnyitására Katalin napján egy mulatság tartása. A kör részére 2 ajándék képer, nevezetesen Szemann Istvánnak egy Petőfi s a Nemsics családnak egy Kossuth képer, melyeket az illetők a körnek ajándékoztak, a kör jegyzőkönyvileg mondott köszönetet.

— **Szüreti mulatság.** A „Barcs-telepi Polg. Olvasókör“, mint lapunk mult számában említettük is már, e hó 4-én, vasárnap, saját tőkéje gyarapítására műkedvelői előadással egybekötött zártkörű szüreti mulatságot rendez, este a „Virágfakadás“ című egy felvonásos vígjáték színre hozatalával. A szüreti mulatság kezdete délután 3 órakor, a műkedvelői előadás kezdete este 8 órakor. Belépődíj személyenkint 70 fillér.

— **Jom-Kipur.** E hó elsején, csütörtökön volt az izraeliták egyik legnagyobb ünnepe, az engesztelés ünnepe, a mikor a vallás törvényei szerint minden izraelitának meg kell bocsátania felebarátainak ellene elkövetett vétkeit. Városunkban is az izraeliták nagy kegyelettel ünnepelték meg e napot szép templomukban. Az ünnep szerdán este kezdődött istentisztelettel, melyen a hívők ropant nagy számmal vettek részt. Ez ünnep alkalmával van a nagy böjt, előtte való nap délutántól másnap estig, melyet minden izraelita megszokott tartani. Erőli a böjtről neveztek azután el az ünnepnapot hosszú napnak.

— **Uj menetrend.** Lapunk mult számában említettük már, hogy a déli vasut a téli menetrend életbeléptetése alkalmával Barcs előnyére kedvezőbb me-

netrendet állapított meg október elsejétől a bares—nagy-kanizsai vonalon. Ugyanis Baresról Nagy-Kanizsára egy 914. számú új vegyesvonat helyeztetik forgalomba. Ezen vonat 8 óra 25 perczkor délelőtt indul Baresról, 11 óra 40 perczkor délelőtt érkezik Nagykanizsára s Gyékényesen a m. kir. államvasutak 1007. sz. vonatához Zágráb felől, továbbá Nagykanizsán a 203. és 303. sz. gyorsvonatokhoz Pragerhof, illetve Bécs felé közvetlen csatlakozása lesz. A Nagykanizsáról Baresra közlekedő 913. sz. vegyesvonat lényegesen gyorsított s már 8 óra 20 perczkor este, vagyis a jelenleginél egy órával korábban érkezik be Baresra.

— **Batyubál.** A Csokonyai Polg. Olvasókör folyó évi október hó 10-én saját helyiségeiben gróf Széchenyi István és Kossuth Lajos szobrok alapja javára tombolával egybekötött batyubált rendez. Belépődíj személyenkint 60 fill. Kezdeté este 7 órakor.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában egy fővárosi napilap nyomán megirtuk, hogy Nagy-Atádon Kossuth Ferencz, Chernel Gyula s több függetlenségi képviselő jelenlétében szeptember 29-én lesz a Kossuth szobor leleplezési ünnepe. E hírünk, mint értesülünk téves volt, mert, mint ujabb halljuk, a szobor leleplezésének ünnepe még ez ideig nincs megállapítva. A szobor leleplezés iránt különben városunk függetlenségi érzelmű polgárai körében nagy az érdeklődés s valószínűleg testületileg fognak azon részt venni.

— **Szemlék.** Barcon a szokásos évi szemlék az idén a következő napokon tartatnak a közös hadsereg részéről: e hó 6-án, 7-én, 8-án és 10-én. A honvédség részéről: 15, 16 és 17-én.

— **A baromfi tenyésztés jövedelmezősége.** A baromfi tenyésztés a legjövendőbb mezőgazdasági ágak közé tartozik, de csakis akkor, ha kellő szakszerűséggel üzzük. A baromfi tenyésztéshez szükségeltető összes ismeretek legszakszerűbben Parthay Géza lapjában a „Szárnyasaink“-ban vannak tárgyalva, így ez a lap ugyszólván nélkülözhetlen se-

Nem sirt, könnyei elfogytak már.

Csak bámult a levegőbe, félig öntudatlan.

A közeli temetőbe, hol szegény barátom sirja volt megásva, én vezettem. Jött mint egy automata báb, mint egy eleven halott. A sirnál az ének és gyászbeszéd semmi hatással sem volt rája, — mintha nem is hallotta volna.

De midőn az első rög rázudult az imádott férj koporsójára, minden iziben összereszt, majd felsikoltott, rémesen, fájón s kiszakítva magát karomból, beugrott a megásott sirba a koporsó fölé, hol élettelenül esett össze.

Kivettük a sirból. Hazavittük.

Három a temetésen épen jelen volt orvos próbálta ki rajta ébresztési tudományát. De egynek sem sikerült magához téríteni.

Az orvosok tanácstalanul állták körül a kerevetet, melyre ideiglenesen fektették.

Kérdésemre egyhangulag azt válaszolták, hogy soha ilyen makacs ájulással még nem volt dolguk.

Ekkor nyilott meg az ajtó s kétségbeesett siránkozással rontott be a kis Irén, az ájult hölgy nagyobbik leánykája, kinek az ostoba dajka azt találta mondani, hogy „Iréne meghal a mama!“

A kis árva odarohant anyjához, s elkezdte csókolni félig hűlt, fehér ajkát és közben kétségbeesve, fájdalomtól el-elcsukló hangon nyögdélez:

— Kis anyám. Drága jó kis anyácskám, ne hagyj itt engemet!

S mi történt?

Akit az orvosok segédkezései nem bírtak életre kelteni, gyermeke kérés szavára felnyitá szeméit, visszatért az életre.

— Nem, nem halok meg kicsikém, nem hagylak itt benneteket, — mondá alig hallhatólag, a kis Irént keblére ölelve. S aztán egész hangosan szólt a közel jayveszékű dajkához:

Hol a másik? Hozzátok őt is ide. Szegény uram akarta így. Ó róla álmodtam vele beszéltem, azt mondta: térj vissza gyermekeidhez.

Majd fölült s mindkét gyermekét ölébe véve, mosolyogva sugdosott nekik

édes dolgokat, hogy megvigasztalja kicsikéit.

Őt nézve, fogalmam lett arról, hogy milyen lehet a bánat angyala, mikor mosolyog.

E jelenet után teljes nyugodt a szegény asszony. Csak két keserű vonás maradt ott ajka körül, a néma, leküzdhetlen fájdalom örök tanujelül.

* * *

Ismét pár év telt el.

Pista barátom neje még mindig hűségesen viseli özvegyi fátyolát. Az a két keserű vonás még mindig ott foglalt helyet ajka körül: csak akkor tűnt el olykor, ha gyermekei pajzán játékában gyönyörködött.

Sokszor ő maga is résztvett az apróságok kedvteléseiben. Ilyenkor aztán ő maga is egész gyermek volt. Velük futkosott ugrált s kacagott. De sokszor gyönyörködtem kedves játékukban! De szívembe véste magát az az édes kacaj.

(Folyt. köv.)

géd eszköze minden tenyésztőnek. Aki nem ismeri még a Szárnyasainkat, az kérjen mutatványszámot a kiadóhivatalból Budapest, Rottenbiller-utca 30. sz. Szívesen külderek.

— **Napoleon utolsó napjai.** Napoleon lemondása után Észak-Amerikába szeretett volna jutni, de az angol hajók ezt megakadályozták. Rochefortban hát ezek kezébe adta magát és a Bellerophon angol hajóra szállott. Ez azt az utasítást vette az angol kormánytól, hogy az Atlanti-óceán közepén Szent Ilona szigetére szállítsa Napoleont. Itt nem gondolhatott menekülésre. Nem gondoltak arra, hogy ilyen eltűnése még életében legendás hőssé avatja őt. Napoleon hat esztendeig élt a kialudt vulkánon. Leginkább emlékiratainak szerkesztésével elfoglalva a Longwood majorságban lakott. A forró égél és az angol kormányzók boszantásai aláásták egészségét. 1821 május 5-én meghalt; hamvait kívánatahoz képest átvitették Párisba, a hol az Invalidusok palotájában alussza örök álmát. Bukásának oka az volt, hogy nemcsak a királyok, hanem a népek is ellene fordultak, mert a forradalom nem volt többé legyőzhető. Napoleon utolsó napjainak leírását adja a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 196. füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyúttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) *Vöröshermag.* (Lóhermag.) Az állandó kedvező időjárás csendesítőleg hatott a piacz hangulatára. A forgalom is meglehetősen csekély volt, mert egyrészt az eladók a mult hetinél olcsóbb árak mellett nem voltak hajlandók eladni készletüket, másrészt pedig mivelhogy Oroszországból kedvező terméshírek érkeztek az exporteurók és magkereskedőknél a jelenlegi árak mellett minden vételkedv hiányzott. Homlokegyenest ellenkező hangulatot tapasztalunk a luczernánál, melynek ára a lefolyt héten állandó vételkedv mellett 50 kkgként 1—5 koronával emelkedett. Ezen áremelkedést főleg Amerika főtermelő vidékeiről érkező rossz terméshíreknek tulajdonítható. Az emelkedő árak csak serkentették a vételkedvet, olyannyira, hogy a hét végén belföldi áruért 50 kkgként 61—63 koronát fizetett az állomás. *Fűmagvak.* Az irányzat emelkedő, Thimotheust kivéve, melyet Amerikából olcsóbban ajánlanak. *Őszi borsó és őszi búkköny* után csak csekély az érdeklődés. *Muharmag.* A vidék néhány tételt ajánlott ugyan, de a magas árkövetelések miatt üzlet nem kötött.

Vöröshermag 51—56,
Luczernamag 54—63.

Szombati levél.*)

Október 6.

Közelednek a mulatságok. Barcs ebben kifogyhatatlan. Nyakra-főre egyik a másik után. A sok műkedvelői előadás (persze botrányos játékkal) a sok alkalmi mulatság és ehhez hasonló szórakoztatások. Rendesen valamely egyesület rendez. Magyar egyesület! Melynek hazafias céljai is vannak. Melynek magyarok a tagjai,

*) Helyszűke miatt lapunk mult heti számából kimaradt.

ékes szólással a hazafiúságról és nem kevéssel a hazafiasságnál.

Ti bált, szüretet, műkedvelői előadást rendező egyesületek! Nem gondoltatok még arra, hogy egyszer egy évben megvalósuljon a régi, kedves, örökké tartó mondásunk: a „sirva vigad a magyar“. Hogy a büszkeséggel párosult önérték az ősök emlékének felújításában nyerjen kifejezést.

Közeledik október 6. Tudjuk mit jelent e datum! Ismerjük jelentőségét! Imádjuk szereplőit. Az az érzés tölti be szíveinket, mely a spartai anya szívében élt, midőn fiának dicsőséges halálát hozták hírül neki. A büszkeség, a hála, a fájdalom hármas érzése!...

Mennyi multság, mennyi dárídó. De nem jut senkinek eszébe egyszer ezek közül nekik, a hősöknek, a martyroknak emlékére rendezni. Hol sirva vinné a hegedű hangja fel-fel a magasba a megemlékezés érzését. Hol multságainkon a ti szellemetek érintené lelkünket, nehéz időkben, vészes napokban, kétségbeesítő helyzetben! Hol lelkesedést merítene fásult szívünk, erőtlén karunk erőre kapna és igaz magyar érzésünk szót, ígét adna a szánkba, nagy Kölesey szavát: hogy a „haza minden előtt!“...

Tartsa meg a kör mindig célját, de ne hagyja ott az alapszabályok kriptájában, hozza életre, cselekvéssel czáfoljon le engem, — a jövőre nézve, — mert a multnak a példája mellettem érvel.

Mercur.

U. I.

A „Portás ünnepélyes besétálása a sajtóba“ című vasárnapi levélre sértő modoráért s a frázisoktól duzzadó személyeskedése miatt nem reflektálok.

A „Vasárnapi levél“-hez egy-két megjegyzés.

Igazán sajnálom, hogy Ön (—er g) szavait kérdés alakjában a hitközséghez intézte. Mert az nem fog választ adni sem

Önnek, sem senkinek, hallgatni fog, néma czélzásképpen bizonyos arannyal összefüggő közmondásra.

Hanem kérem szépen úgy látszik ez a nóta sem mentes a félszeg felfogás sántikáló kinrimeitől (Ad cit: „v. l. VIII. 21.) Mert nem az a kérdés, hogy miért adnak jegyet, — hiszen világos: azért, hogy tudják, vajjon ki fizetett, — hanem az a kérdés, miért kell fizetni?

Nagyon egyszerű ez, kérem tisztelettel. Egy kis tábor önerejére utalva. Kinek nincs kegyura! ki földet, ha kell templomot, pénzt, mindent ad! Egy kis csoport, kinek óriási kiadásai vannak: papot, kántorokat, iskolát, templomot tanítókat, jótékonycélu egyesületeket fenntartani — bocsánatot kérek miből teljék ez? az adóból? Tekintsen a bevételek könyvébe és nézze meg a kiadási tételeket! Csunyan állnak ám ottan a számok rettenetesen.

Tisztán áll a dolog! Jegyről nem beszélhetünk, mert az mellékes itt. Bement oda jegy nélkül már számos ember hogy példával éljek jó magam is, két barátommal (N. B. Szerkesztő Ur! el ne árulja nevemet mert még behajtják rajtam!) hát bizony még csak ki sem dobtak — aminél többet igazán nem tehetnek.

Ha Ön ezt nem a t. hitközségtől kérdezte volna, hanem a legelső szemben jövő hitsorsostól, azonnal megkapta volna a választ. Így azonban méltóztassék addig várni, míg egy választmányi gyűlés megformulazza a hivatalos feleletet, mely szerint „tudtára adatik mindenkinek, akit érint, hogy hiszen világos.“

(F D)

Egy 13—14 éves jó házból való fiu tanulóul felvétetik

Hermann Márk
vegyeskereskedésébe

Lábodon

(Somogy m.)

Clayton & Shuttleworth

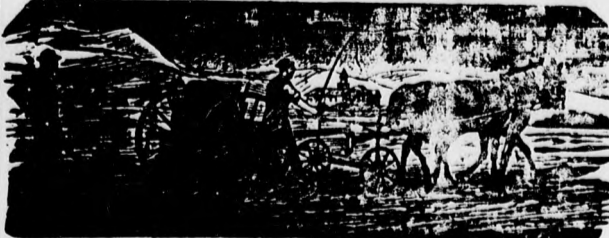
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcséplőgép-készletek

2¹/₂ egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyosók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb orvotógépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok, egyetemes csatlósók.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes drjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolnai törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Már
1 koronáért
50.000
kor. nyerhető.

Orvos-

sorsjáték

BUDAPEST, IV., Váci-utca 17/a

Már
1 koronáért
50.000
kor. nyerhető.

Főnyeremény **50.000** kor. ért.

Egy sorsjegy ára 1 korona.

Miután a huzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek, ennél fogva tisztelettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevásárlásával ne tessenek késni, hanem nagybecsű megrendelését szíveskedjék lehetőleg azonnal elintézni, mert a **huzás már**

f. évi október hó 10-én lesz.

Orvos-sorsjáték központi irodája:
BUDAPEST, IV., Váci-utca 17/a.

Sorsjegyek kaphatók helyben: minden dohánytőzsdében és vidéki városban.

Selejtes

tölgy, kőris és szilfa-anyag valamint jó minőségű szőlőkarók, zárléczek, oszlopok, épületfák, deszkák és pallók **jutányos árban** kaphatók a

Neuschloss-féle

részvénytársaság

barcsi gőzfűrésznél.

DEUTSCH IZIDOR BARCSON.

Ajánlja az ujonnan berendezett **czement-árugyárát** hol különféle lemezek és minden e szakmába vágó áruk jó minőségben és jutányos áron kaphatók.

Hirdetések jutányos áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt	10 óra	58 percz
"	délután	5 "	14 "
"	este	9 "	12 "
Kanizsáról	délelőtt	7 "	11 "
"	délután	5 "	15 "
"	este	8 "	20 "
Pakráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	15 "
"	este	9 "	05 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel	7 óra	28 percz.
"	délután	1 "	20 "
"	délután	5 "	50 "
Kanizsára	délelőtt	8 "	25 "
"	délelőtt	11 "	10 "
"	este	9 "	40 "
Pakráczra	délelőtt	8 "	16 "
"	délután	5 "	30 "
Somogy-Szobbra	reggel	3 "	40 "
"	délután	1 "	30 "